

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

1 Posamezne številke po 4 vinarje. :
 „JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/26. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnisti mesечно K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrtletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

: Posamezne številke po 4 vinarje.
 Uredništvo in upravnništvo je v Miklošičevi ulici št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina pa upravnisti. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača po določenem ceniku. Lastnik in glavni urednik Milan Plut. Odgovorni urednik Franjo Pirč. : Tiska Učiteljska tiskarna v Ljubljani.

Slovensko dijaštvo za svojo staro pravdo.

Sramotno in poniževalno dejstvo da slovenski dijak lahko dela izpite in poslušava predavanja v vseh drugih jezikih, samo v materinskem slovenskem ne, prisililo je slovensko dijaštvo, da se zopet oglasi za svojo staro pravdo. 876 slovenskih visokošolcev mora leto za letom v tujino, ker jim vlada ne da tega, kar bi potrebovali. Razven tega je ravno sedaj zopet na dnevnem redu italijanska pravna fakulteta. O naši ne govori nihče nič; ne govori in ne poteguje se za njo domovina in tudi naši poslanci molče. Vlada pa se zaradi nas Slovencev ne bode razburjala; ona dela z nami kar hoče, mi pa ji slepo sledimo.

Kaj čuda tedaj, da ravno v takih obupnih razmerah mladina sama ponovi svoj stari bojni klic po svojih starih zahtevah. Ona najbolje sama ve in čuti, kaj se pravi študirati na tujih, posebno nemških visokih šolah. Neglede na to, da čuti vsaki dan le preziranje in zasmeh, še življenja včasih ni varna. Ve pa tudi akademična mladina, da je v tem boju osamljena. Ne stoji za njo nobena tuja država, ne stoji za njo niti narod in ne stoji za njo tudi poslanci. Sami smo, sami se bojujemo in sami si moramo priboriti svoje pravice.

V takem znamenju se je vršilo tudi v Pragi manifestacijsko zborovanje jugoslovanskega dijaštva. Vsi mnogoštevilni govorniki so povdarjali, da se mora napraviti konec tem, za slovenskega študenta sramotnim razmeram, da mora dati tudi nam vlada, kar nam gre. Sprejele so se sledeče resolucije:

1. Vztrajamo brez pogojnno pri junktumu med italijanskim in slovenskim vseučiliškim vprašanjem.

2. V slučaju, da se italijanska pravna fakulteta ustanovi v Trstu zahtevamo, da se z zajedno ustanovi istotam tudi slovenska pravna fakulteta.

3. Uvidevamo, da se morajo pripraviti za slovensko vseučilišče z uspehom vršiti le na češkem vseučilišču v Pragi; zato naj se slovenski poslanci zajedno s češkimi najodločnejše zavzamejo za provizorij v Pragi v smislu tozadavnega sklepa akademičnega senata češke univerze.

4. Zahtevamo reprociteto vseučilišča v Zagrebu.

To so zahteve, ki jih je stavilo slovensko dijaštvo v Pragi. Še ta teden bodo govorili naši kolegi na Dunaju in v Gradcu za naše zahteve.

Od teh svojih pravičnih zahtev slovenska akademična mladina ne odstopi. Če bi pa hotela vlada zopet preko naš, oziroma proti nam, prišli bodo jugoslovanski dijaki na ulico in tam vladi zaklicali: „Do sem in ne dalje!“

Vi pa kolegi, ki bivate že v domovini, priredite shode, poučujte ljudstvo in mu povejte, kako da stvari stoji. V vsako vas naše domovine naj pride bojni klic tako, da naše dijaštvo, ko že mogoče v kratkem času stopi na ulice, ne bo zopet samo, ampak da bo za njim stal celokupni narod, ki bo vladi zaklical:

Tukaj smo in zahtevamo naše pravice!

Iz slovenskih krajev.

Iz vrhniške okolice.

Kaplan Sedej — virtuoz. — Pred kratkim se je hotel naš ljubi znanec Janko Sedej pokazati v Bevkah. Na Vrhniški velja ta katoliški modrijan za velikega umetnika — virtuoz na vseh godalih in pihalih, vsled tega so ga tudi vsa klerikalna društva izvolila kapelnikom in dirigentom. Kot taka kapaciteta bom seveda tudi zadevo za Bevke — si je mislil naš prijatelj in jo je potegnul z vsemi svojimi konzervativnimi svojstvi in zmožnostmi v Bevke . . . Toda glej ga spaka! Dobi tam naš „gospod“ organista in mu naznani, da bo danes na koncertiral na koru, da boste imeli Bevcani enkrat umetniški užitek, ker se sicer itak redko kedaj pripeti. Organist mu je drage volje odstopil svoje mesto, misli, da se bo sedaj vsaj kaj pametnega naučil . . . Toda kakšno razočaranje! . . . Naš Janko se je morda v resnici potrdil, da nudi Bevcanom kaj izrednega, a šlo mu pač ni in ni . . . Takšne disonance še ni bilo nikdar v beški cerkvi . . . pevci niso mogli držati takta z Jankom, Janko pa ne s pevci . . . In ko so slednjič Bevcani prijeli svojega organista, češ, zakaj je danes tako neubran igrar in jim je ta povedal, da je bil danes organist vrhniški kaplan Janko, se je vse začudilo . . . Toda slednjič se je vihar vendar povelj in ljudje so si šepetali: „Saj je v vsej klerikalni stranki takšna disonanca, kako naj bi pa bilo drugače pri orgljah, na katere igra nadkatoličan Janko Sedej?!“ . . .

Stari trg pri Ložu.

Pravljica iz poslednje volje. K temu našemu poročilu iz Starega trga pri Ložu nam prijatelj našega lista poroča: Ta pravljica je tudi meni znana. Znan mi je pa tudi najnovejši čuden preobrat vsebine te pravljice. Namreč, tista stara Neža, prvotno glavna dedinja pokojnega Gregorca je pred kratkim časom umrla v Ljubljani. In sicer je osoda tako hotela, da je umrla pri eni tistih njenih sorodnikov, ki so bili popolnoma izključeni iz zapuščine.

Pa še nekaj kar bo čitatelje te pravljice zanimalo. Ta toliko omenjena Neža se je v zadnjem času preselila iz farovža „gospoda“ Petra ter šla na povabilo „gospoda“ Petra nekdanje prijateljice gospodične Zofke Šveiger, k njej stanovat. In ta nekdanja

prijateljica „gospoda“ Petra — prosim ne mislite si pri tem prav nič slabega — je postala, kakor čujem sedaj glavna dedinja po umrli stari Neži. Pravijo, da je Neža zapustila 26.000 K gotovine. Spomnila pa se je tudi svoje nekdanje obljube ter določila svojim sorodnikom primerne legate.

Tako je sestra Neža popravila kar se je dalo sploh še popraviti. Zdaj pa je javnost tem bolj radovedna, ali bo tudi „gospod“ Peter res popravil, kar se od njegove strani da popraviti. Če je k dotičnemu posestvu res na tak način in tako poceni prišel, kakor ve povedati pravljica, potem on kot Kristov namestnik, ki ne išče kraljestva tega sveta, ne bo hotel zaostati za krščanskim vzgledom svoje kotarice stare Neže Gregorčeve. Toliko vem jaz iz te pravljice. Če pa kdo drugi še kaj natančnejega ve, kar na dan z jasno besedo!

Splošni pregled.

Državni zbor.

V seji državnega zbora dne 15. t. m. je bilo glasovanje o prvi postavki državnega proračuna (ministrski svet, upravno sodišče, dvor in kabinetna pisarna, državni zbor ter državno sodišče). Vse postavke, ki se je o njih glasovalo posamezno, so bile sprejete. Pri poimenskem glasovanju za dizpozicijski fond je glasovalo za vlado 239 proti pa 212 poslancev. Nato se je nadaljevala proračunska debata. — Nemška narodna zveza je imela zopet posvetovanje o italijanski pravni fakulteti, posvetovanju so prisostvovali ministrski predsednik Bienerth, naučni minister Stürgh in pravosodni minister Hohenburger. Naučni minister je predložil novo zakonsko osnovo, ki določa: § 1. Da se udovolji kulturnim zahtevam državljanom italijanske narodnosti, ustanovi se tekem 4 let od dneva pravomočnosti tega zakona najkasneje do začetka zimskega semestra 1914./15. samostojna pravna fakulteta z italijanskim učnim jezikom v okrožju italijanskega prebivalstva v Avstriji. Sedež fakultete se določi zakonitim potom in mora vlada najkasneje v letu 1912 predložiti parlamentu tozadevno predlogo. § 2. Vlada se pooblašča, da za ta čas ustanovi italijansko pravno fakulteto provizorično na Dunaju.

Vsi trije ministri so tople zagovarjali to predlogo, posebno glede Dunaja, češ, da je to samo provizorij, ki se ne spremeni nikdar v definitivum. Nemška narodna zveza tozadevno še ni sklenila ničesar, ker med posameznimi poslanci še ni popolnega soglasja, radikalni Nemci se protivijo posebno Dunaju kot sedežu italijanske pravne fakultete.

Kretsko vprašanje.

Reuterjev korespondenčni biro poroča, da je pooblaščen izjaviti, da ni med Anglijo in Francijo v zadevi kretskega vprašanja

nikakega soglasja, temveč, da sta se Pichon in Grey popolnoma dogovorila, kako bosta postopali angleška in francoska vlada o sporazumu z ostalimi signatarnimi velesilami. Carigradski list Ikdam poroča, da je dobila Porta od velesil zagotovilo, da se na eventualni kretski konferenci ne bo razpravljalo o nikaki aneksiji Krete, temveč, da se samo določijo posamezne točke, ki se tičejo kretske avtonomije na podlagi suverenitete Porte po želji turške vlade. Veliki vezir je obiskal poslanike vseh signatarnih velesil in se pogovarjal z njimi o kretskem vprašanju; kot se zatrjuje, je Porta popolnoma zadovoljna s konferenco, ki naj se na nji razpravlja o vprašanih, ki so za Turke vsprejemljiva.

Vseslovanski sokolski zlet v Sofiji.

Vsem bratom, kateri se nameravajo udeležiti tega zleta dne 10., 11. in 12. julija naznanjamo, da so po srbskem kakor tudi po bolgarskem ozemlju znižane vožne cene za 75%, in sicer stane vožnja od Belgrada do Caribroda (na bolgarski meji) tja in nazaj:

I. razred: Fr. 19'05; II. razred: Fr. 13'85; III. razred: Fr. 8'65.

Od Caribroda do Sofije s povratkom: I. razred: Fr. 4'40; II. razred: Fr. 3'20; III. razred: Fr. 2'—.

Da ugodni željam posameznikov, kateri si nameravajo pri tej priki ogledati Carigrad, obrnilo se je Zvezno predsedstvo do ravnateljstva orientalske železnice v Carigradu s prošnjo za znižanje vožnih cen. Prošnji se je v toliko ugodilo, da se vožne cene znižajo le tedaj, ako se izleta v Carigrad udeleži najmanj 20 Sokolov. Vožnja stala bi v tem slučaju od Mustafa-Paša (bolgarsko-turške meje) le toliko:

I. razred tja in nazaj Fr. 48'60; II. razred tja in nazaj Fr. 33'45; in III. razred tja in nazaj Fr. 21'30; po isti progi samo tja, kar velja za one izletnike, ki nameravajo potovanje nadaljevati do Odesa ali čez Sredozemsko morje v Trst pa:

I. razred Fr. 27'—; II. razred Fr. 18'60; III. razred Fr. 11'85.

Zvezno predsedstvo se je obrnilo nadalje v svrhu znižanja vožnih cen tudi na ravnateljstvo državnih železnic v Zagrebu, od koder pa doslej še ni prejelo odgovora. Vožnja se prekine v Belgradu ter se bode slovenskim Sokolom nudila prilika seznaniti se bližje z našimi krvnimi brati srbskimi Sokoli, kateri prirede istočasno v Belgradu svojo javno in tekmovalno telovadbo.

Od tam se odpeljemo slovenski Sokoli skupno s srbskimi Sokoli v Sofijo. V Belgradu bodo slovenskim izletnikom na razpolago srbski Sokoli, kateri jim bodo razkazovali zanimivosti srbske prestolice.

Od predsedstva bolgarskih „Junakov“

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

Vitez je upihnil svečo, zavel se v plašč in hotel oditi. Ta hip pa se je dvignil iz reke še pretresljivejši jek. Ragastensa je presunilo nekaj čudnega.

„Topot se mi ne zdi samo tako,“ je zamrmral. „Ta jek iz noči je bil resničen človeški glas . . .“

Razlegel se je nov obupen krik. Zdelo se je, da kar odmeva po sobi. Ragastens je vzdrltel . . . Senci sta se mu oblili z znojem. In tretjikrat se je začula tožba, zadušena kakor ječanje umirajočega.

„To prihaja od Tibere!“ je vzkliknil Ragastens.

Skočil je k steklenim vratom ter jih odprl . . . Noč je bila temna . . . Tibera je valila črne valove, stisnjena med hišami, vrhu katerih je oko še jedva videlo pas zvezdnega neba. Tipaje se je vitez spustil po štirih pragovih svojih stopnic; sklonil se je . . . iztegnil je roke . . .

Njegove roke so zagrabile za svilno tkanino. Tkanina je pokrivala človeško telo. Človek je grgal in lovil sapo. Ragastens ga je prijel za rame.

„Kdo ste?“ je vprašal neznanec.

„Ne bojte se ničesar . . . tujec sem . . . prijatelj . . .“

„Prijatelj ni . . . ah! umiram . . . Poslušajte! . . .“

Neznanec se je oklenil kamena z rokami . . . Ragastens ga je hotel potegniti iz vode . . .

„Ne!“ je zastokal tujec v smrtnem boju, „to nima

pomena . . . saj bom umrl . . . toda hočem . . . se maščevati . . . Poslušajte . . .“

„Poslušam!“ je dejal Ragastens, ki so mu vstajali lasje od te nepričakovane zaloigre.

„Grof Alma . . . obvestite ga . . . obvestite njegovo hčer . . . on jo hoče odpeljati . . . to se ne sme zgoditi . . .“

„Kdo . . . grof Alma? . . . Kdo je njegova hči?“

„Njegova hči . . . Beatrice . . . Primavera! . . .“

Tresljaj groze je presunil Ragastensa.

„Vi pravite,“ je dejal z glasom, hripavim od tesnobe, „vi pravite, da jo hoče odpeljati . . . Kdo je ta človek?“

„Tisti, ki me je ubil . . . moj . . .“

V tem trenutku je krč smrti pretresel neznanca . . . nategnil je ude . . . njegove roke so izpustile kamen, telo je zdrknilo v vodo . . . in je izginil v pljuskju črnih valov.

Ragastens se je vzravnal. Njegove oči so željno blodile po gosti temi. A zaman!

Zato se je vrnil v sobo ter obrisal mrzli znoj groze, ki mu je bil pokrtil obličje.

„Ah!“ je dejal zamolklo, „kakšna je neki ta strašna skrivnost, ki mi je ni bilo usojeno spoznati! . . . Ime ji je Beatrice . . . hči je grofa Alma . . . In nekdo jo hoče odpeljati . . . A kdo? . . . kdo? . . .“

V tem hipu je počasi udarila ura pri Sv. Petru.

„Polnoč!“ je dejal vitez osuplo.

In planil je na prosto ter stekel proti Palači Smeha, kjer ga je pričakoval njegov svetli pokrovitelj Cezar Borgia.

IV.

Rimske noči.

Skoraj v istem trenutku, ko se je vitez de Ragastens po opravljeni večerji izpremenil v krojača in pričel šivati

na svoj jopič razne vezenine, ki jih je imel pripravljene za slučaj, ko bi bilo treba polepšati svojo zunanost — recimo, okrog devete ure večer — je stopil Cezar Borgia v spremstvu štirih mladih mož v Palačo Smeha.

Palača se je delila v dvoje popolnoma ločenih delov. Prvega so tvorili takorekoč oficijalni prostori, dvanaajstotica velikih dvoran, ki so gledali s svojimi okni na trg. Bile so opremljene z nezaslišanim razkošjem.

Cezar je s svojim spremstvom naglo prekorajčil te velikolepne dvorane, kjer so se kopicili največji čudeži laške umetnosti. Družba je dospela do vrat iz pozlačenega bronu, kjer sta stražila dva Nubijca, črna kakor noč, nema kakor molčanje samo.

Cezar je dal znamenje. Eden izmed Nubijcev je pritisnil s prstom na gumbe, in bronasta vrata so se odprla. Kakor hitro je Cezar s svojimi spremljevalci prestopil prag, so se vrata zaprla brez glasu. Družba je stala v nekakšni veži z visokimi zidovi iz jaspisa.

Od stropa je padala iz medlo brušene polkrogle rožnata luč, puščaje prostor v poltemi, ugodni za fantastne sanje.

Kroginkrog veže so bili razpostavljeni kipi iz belega mramorja; njih nesramne nagote, delo razuzdane domišljije genijalnih umetnikov, so se nudile očem v preračunano pohotnih položajih.

Na sredi se je dvigal vodomet kakor snop in padal z rahlim zubenjem nazaj v kotlino, razširjaje prijetno svežost po vsej prostorni veži; iz kotline, okrašene s prekrasnimi reliefi, pa se je dvigal kip, predstavljajoč Ljubezben, krivečo se v najvišjem krču — Ljubezben, ki jo je bičala in obnem kronala boginja Pohotnosti.

(Dalje.)

I. zlet Ljubljanske sokolske župe in kresna veselica

se nam poroča, da bodo prenočišča za Sokole brezplačna. Omenjeno predsedstvo je nas naprosilo, da mu čimprej naznanimo število udeležencev, vsled česar pozivljamo vse one brate, kateri se nameravajo udeležiti tega izleta, da se čimprej javijo ustmeno ali pismeno pri vzveznem predsedstvu; sleherni udeležnik tega izleta naj blagovoli naznaniti, da li po izletu v Sofijo poseti tudi Carigrad.

Potovalo se bode v civilni opravi, sokolski kroj na ponese vsakdo seboj v kovčegu.

Cas odhoda (6. ali 7. julija) objavljen bo prihodni teden po časopisih.

Bratje! Tega izleta se udeležijo zastopniki vseh slovanskih narodov; v posebno mnogobrojnem številu se ga udeležijo češko in hrvatsko Sokolstvo. Pozivljamo vas tedaj, da se udeležite te velepomembne Sokolske manifestacije na slovanskem jugu in vi v čim večjem številu.

Deputacijo vodi vzvezni starosta brat dr. Ivan Oražen.

Na zdar!

Predsedstvo Slovenske sokolske Zveze.

Dnevne vesti.

K. k. Staatsanwaltschaft Laibach. S tem naslovem na ovitku je naš prijatelj Trenz včeraj poslal našemu „odgovornemu“ obvestilo: „C. k. državno pravdnishstvo ne najde povoda za kazensko pregonjanje Ludovika Krichbauma in tov. na Vašo ovadbo zaradi hudodelstva po § 93 kaz. zak. o čemur se obveščate.“ S tem je Trenz morda ustregel želji svojih oboževalcev iz vrst naše slovenske inteligence, ki odobrava Bračičev čin tako, da naj se odgovorni uradniki kar pobijajo. Razlogov nam gosp. Trenz sicer ni povedal, ampak smo jih po čudodelni romarski poti vendar le izvedeli. Pa o tem nočemo še v javnosti razpravljati. Iz važnih razlogov hočemo tudi preko svojega slučaja preiti na sledeče kratke opazke splošnega interesa: Kranjska slovi med vsemi avstrijskimi deželami kot dežela največjih pobojev in ubojev. Ta senca se rada polaga na značaj našega ljudstva. Je že res nekaj resnice na tem, ampak glavna krivda tiči v našem sodstvu. Ustreliti zajca, ki ti dela škodo na posestvu, brez usmiljenja ti vržejo v ječo. Poči pa še kako večjo divjačino, leto dni in še kaj namečka ti ne manjka. Če pa kak surovinec danes nabije človeka tako, da isti jutri ali se preje umrije, ali pa je za celo življenje pohabljen, bo ubijalec včasih par tednov, mogoče par mesecev zaprt, če pa pride pred poroto in ima srečo z zagovornikom, je na vsežadnje oproščene. Ali pa: časniki pljune na cesto, po kateri slučajno pride kak nervozen odvetniški koncipijent. Ta se čuti žaljenega, toži, in sodnik, notabene „vzor narodnjaka“ zašije časnika za pljunek na cesto na 6 tednov zapora. Če pa pijana inteligentna vlomi skozi gostilničarsko okno in nesramno žali žensko osebo, je o tem junaštvu tiha policija in k. k. Staatsanwaltschaft. — Gosp. Trenz le ne postanite nervozni, dogodek je že prekoračil kanonično starost kazenskih paragrafov. — Eden članov našega uredništva nabira že skozi 10 let take in še vse lepše bujne cvetke iz našega sodstva. Kadar te cvetke pridejo na dan, jih bo marsikdo vesel, mislimo, da naš prijatelj Trenz tudi. S tem in v zvezi z našim slučajem hočemo za enkrat le povedati, da smo glede napadov na varnost življenje na Kranjskem že tako daleč prišli, da gotove vrste banditi in pretepači kar javno govore: E, kaj pa je, če ga tudi ubijem, par mesecev bom šel počivat, pa bo. — To je morala g. Trenz! Toda iz te morale se znajo pa tudi tisti, ki so v nevarnosti za svoje življenje veliko, jako veliko naučili. In mi se bomo naučili, ampak na Vašo odgovornost g. Trenz!

„Mir“ — Brce. Zopet je minila druga letošnja porotna sezija, pa zadeva župnika Brca še ni prišla pred celovško poroto. Župnik Brce namreč toži celovški klerikalni „Mir“ radi žaljenja časti. Nas ta zadeva sama na sebi ne bi zanimala, ampak kar nas iz te zadeve zanima, so doslej še nezane spletakarje krave tragedije iz deloma znane sorške afere. In potem nas tudi to zanima, zakaj so v Celovcu ravno proti klerikalnemu listu tako prizanesljivi, med tem ko so gosposde v Ljubljani v ovadbah proti „Jutru“ tako proketo nagli, da razpisujejo takoj po ovadbi kar tri zasljanja na enoinisto 3. uro. Ali so paragrafi za Celovec drugačni kot za Ljubljano?

Ich versteh' gar nichts slovensch. Poroča se nam: Včeraj je prišel na deželni dvorec nek brzojav na vodjo kmetijske šole na Grmu, g. Rohrmana. Ker pa naslovnika še ni bilo v deželnem dvorcu in so vedeli da g. Rohrman, kot se to za vodja deželnega zavoda in narodnjaka spodobi, navadno ložira v „Grand hotelu Union“, so brzojavko poslali tja. Ko pa je donositelj brzojavke v hotelu vprašal nekega natakara po g. Rohrmanu, se je natakara „moško“ odrezal: „Ich versteh' gar nichts

slovensch“. Ali ni to čudno, tak hotel, pa ne razumejo čisto nič slovenskega? — Nam se pa to prav nič čudnega ne zdi. Nemški natakari se radi Slovencev ne bodo učili slovensko. Saj Slovenci sami še preveč radi nemško govore. Sicer pa če ravnatelj Bračič kot rojen Slovenec sam izjavljaj napram znanemu slovenskemu gostu: „Ich spreche nur deutsch, verstanden?“ kaj hočete potem od nemškega natakara zahtevati? Za slovenske klerikalce in naše slovenske liberalce, ki zahajajo v „Union“, je pač vse dobro, kakor je.

Naši katoličani so hudi na ljubljanske protestante in posebej na pastora Hegemanna, ki je imel v kazini nekaj govor proti najnovejši papeževi encikliki. Vsaj „Slovenec“ radi tega silno vpije in mi mu tega končno ne bi niti zamerili, ker je to skozinsoz „katoliški“ list in kot tak se mora zavzemati na papeža. Ali vprašali bi pobožnega tovariša, zakaj je bil zadovoljen s pastorem Hegemannom takrat, ko je ta glasoval in agitiral za klerikalnega kandidata Kregarja proti Hribarju? Takrat so bili naši katoličani popolnoma zadovoljni s protestantskim pastorem Hegemannom in najbrže se tudi sedanja njihova jeza ohladi — pri prvih volitvah, ko se zopet združijo z nemškimi protestanti proti slovenskemu naprednjaku! Saj se poznamo!

Zrtev logaške „Hofrichterije“. Ker je, kakor čujemo, jetniški paznik Žvan že izpuščen iz preiskovalnega zapora, smo že za natis pripravljeno nadaljevanje tozadnega poročila iz gotovih ozirih odložili za ugodnejšo priliko. Toliko v pojasnilo na vprašanja od raznih strani, zakaj smo s tem poročilom prenehali.

Mestna občina contra deželni odbor. V torek, 21. junija t. l. dopoldne se vrši pri upravnem sodišču na Dunaju razprava o pritožbi mestne občine ljubljanske proti deželnemu odboru zaradi znanega sistiranja sklepa o prodaji sveta na stavbišču starega voj. oskrbovališča „Kreditni banki“.

Kazinoti v „Zvezdi“ izzivajo ob lepem vremenu s svojimi rudečimi mizami in stolčki. Čez 6000 K je stala mesto pred leti za lase privlečena pravda, kazinoti se prej kot slej šopirijo in Slovencev pred kazino, v verandi in v „Zvezdi“ v obraz smejejo. Občina naj upelje pristojbine za izpostavljanje miz in stolov na javnem prostoru!

Iz krogov ljubljanskih gostilničarjev se nam piše: V Ljubljani imajo nekateri gosti zelo malo obzira do gostilničarjev. Znano je, da zadene gostilničarja za prekoračenje policijske ure policijska kazen v denarju. Po drugih mestih zbero gosti za vsako prekoračeno uro malo vsoto in jo izročijo gostilničarju za poplačanje globe, kar je tudi popolnoma na mestu. Kdor prekoračenje zakrivi naj tudi trpi posledice. Ponekod pa se taka gospoda čuti že žaljena, če jo gostilniško osobje spomni na čas odhoda, še hujše pa je, če vljudno prosih za oškodovanje na plačani globi. To pač ni na mestu. Celo v malih mestih gostje sami odškodujejo krčmarja, v Ljubljani bi se tembolj smelo kazati tako — kavalirstvo.

Rožice na oknih. Le kratek sprehod po mestu, pa smo zapazili te-le hiše s cvetjem in rožicami okrasene: Breg št. 8; Sv. Jakoba trg št. 5, Rožna ulica št. 5, Šentjakobsko župnišče, Karlovska cesta št. 20, Privoz št. 4 (deloma); Sredina št. 16 (Privoz št. 10), Sredina št. 11 (Privoz št. 9). Najbolj okusno okrašene so prva tri imenovana poslopja. Ampak kolikor smo doslej opazili, čez okras hiše št. 3 na Starem trgu je ni.

„Nasadi in cvetlice se priporočajo varstvu občinstva“. Tako se glase napisi na tablah v naših parkih. Za te svarilne napise pa se nekateri ljudje, osobito nekatero otroško varuhinje nič ne zmenijo, temuč malomarno sede na klopeh, kaj zanimivega bero, otroke pa prepuščajo sami sebi, ki so seveda veseli, da jih nihče ne nadzoruje. Zato pa skačejo po trati, trgajo vejice in cvetje rož in kvarijo s tem olepšavo parka. Čuvaja nasadov ni blizu, stražnika pa tudi ne, zato navajamo, da se take kvare gode v parku pred justično palačo, kjer je baš sedaj vse v najlepšem cvetu.

Otvoritev nove ceste. Nova Anton Knezova ulica, ozir. cesta se nasipa. Prihodnji teden bo v toliko dovršena, da bo izročena prometu. S tem je ob južnovzhodni strani Kolizeja zopet del mesta olepšan.

Konji so se splašili včeraj opoldne na cesti na Loko kočijažu Mihaelu Pedzdirju. Dirjali so čez Korunovo ulico na Emonska cesto, kjer jih je nek zidar prestregel. — Pri opregi so se potrgala jermena. Druge nesreče ni bilo.

Če je človek v „rožcah“. Včeraj popoldne je neki premogarski hlapec na Sv. Petra cesti nesel v neko hišo po stopnjicah v drugo nadstropje vreče premoga. Ker je bil malo v rožcah, je padel z vrečo po stopnjicah ter si je pri padcu izvil desno roko. Poškodoval se je tudi po obrazu.

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ ni dobilo podpore ozir. posojila od mestne

občine za potovanje v Belgrad. Kaj nima društvo toliko privlačne sile, da bi občinstvo omogočilo ta izlet? Kaj pa denarni zavodi?

Božjast je vrgla včeraj zvečer v Dalmatinovi ulici vdovo Elizabeto Primšar, ki pa je kmalo prišla toliko k zavesti, da je mogla nadaljevati svojo pot domov.

Krasen nebesni prizor. Včeraj zvečer se je videla redka prikazen: dve mavrici kar vzporedno ena za drugo. Obe sta se pričeli nad savsko dolino pri Zalogu. Prva izredno krasna je potem preobčila celo krajino do Smarij. Druga, kakih 20 m od prve oddaljena, pa v vzporedni legi in smeri je bila nekoliko bledejša in krajša. Cel prizor je trajal nad en četrt ure in je zanimal tudi priproste ljudi zunaj mesta.

Večji elementarni izgredi. Včeraj zjutraj je kazala tudi velika igla magnetna izredno nemirje. Tudi so se opazili znaki, ki so sicer znani kot predhodniki večjih vnanjih elementarnih izgredov. Imamo torej pričakovati poročila o večjih potresih, viharjih in drugih takih nebedijih treba.

Vreme. Včeraj je v presledkih celo noč deževalo posebno proti jutru. Ker se je precej izlilo, smo imeli dopoldne še dosti ugodno vreme. Čim pa je solnce prišlo do moči, so se pojavile krajevne plohe na severu in jugovzhodu deželne meje. Okrog 4. ure popoldne pa je prišlo na zapadu do večje nevihte, ki se je širila proti jugozapadu (ob obmejnem pogorju) ter vsaj z nalivi zadela precejšnji del Notranjske. Ob Krimu se je nevihta ustavila, zato pa so bili na nasprotni gorenjski strani večji nalivi. Zvečer je tudi v ljubljanski kotlini opetovano rosilo in škropilo. Ugodnejši vnanji preobrat je tudi na naše kraje kolikor-toliko učinkoval — Danes: V bistvu obvelja včerajšnja prognoza. Položaj pa se je zopet nekoliko poslabšal. Ako se menjajoči južni vetrovi vsaj do danes zjutraj ne bodo umaknili severnim, kar računajmo na jako slabo vreme. Pri vsakem vetru pa — ob količkaj pekočem solncu pride vsaj popoldne do krajevnih neviht. — Splošno: Nestanovitno h krajevnim nevihtam nagnjeno vreme. Po vnanjih krajih bodo najbrže zopet večja neurja. — Jutri: V bistvu isto, vendar za naše kraje je upati na izboljšanje.

Društvene vesti.

Izprevod po mestu ob I. zletu Ljubljanske sokolske župe se prične točno ob polu 12. uri dopoldne z dirkališčem. Da se društva v pravem času uredijo, se je vsem članom, ki se udeležijo izprevoda v društvenem kroju, zbrati na dirkališču vsaj do 11. ure. Izprevod se pomika z dirkališčem po Bleiweisovi cesti, Marije Terezije cesti, Dunajski cesti, Prešernovi ulici, Sv. Petra cesti, čez Jubilejni most, po Kopitarjevi ulici, Vodnikovem trgu, Pred škofijo, po Mestnem trgu, Starem trgu, čez Sv. Jakoba most, po Bregu, Turjaškem trgu, Gosposki ulici, Kongresnem trgu, Selenburgovi ulici, Frana Josipa cesti pred „Narodni dom“, kjer stori župa stik, razhod.

Ljubljanska sokolska župa bo pokazala na svojem I. zletu, ki bo v nedeljo na dirkališču v Ljubljani, kako lepo je že uredila svoja društva in kako je bila potrebna. Ne samo, da dobivajo posamezna društva tehniška in druga navodila od sedanjega društva „Ljubljanski Sokol“, oziroma od župe, marveč društva so tudi odgovorna napram župi, da je vse dotično delo izvršeno. Odgovorna so pa tudi zato, da društvo napreduje, se razvija in izvežba vedno več telovadcev. In taka odgovornost dobro vpliva na društva in odseke. Poglejmo odsek viškega Sokola v Notranjih Gorah. Komaj je ustanovljen in nima primerne telovadnice, pa bo vendar že — seveda v manjšem številu — nastopil pri javni telovadbi v Ljubljani na dirkališču. Od Sokola v Šiški bi pač bili upravičeni več zahtevati, ker ima lepo in popolno telovadnico in tudi vsi drugi pogoji so dani. Naraščaj bo sicer nastopil na I. zletu Ljubljanske sokolske župe, toda bratov telovadcev — ni. Šiškarji! Sokolstvo povsod napreduje; sokolski duh se nudi že v najmanjši kmečki koči, povsod dobro uspevajo odseki in društva — bodite napredni tudi vi, ki živite skoraj v mestu in vam preti narodna nevarnost! V slogi je moč! Na zdar!

Velika veselica v Štepanji vasi. Ciril-Metodova podružnica za občino Dobrunje priredi v nedeljo, dne 19. t. m. veliko ustanovno veselico pri g. I. Briclju v Štepanji vasi. Veselica se vrši na obsežnem, senčnatem vrtu. Kakor kažejo priprave, take veselice še ni videla Štepanja vas. Odbor, ki ima neprestano seje, se neumorno trudi, da bo vsestransko skrbnjeno za zabavo. V to svrhu namerava postaviti zverinjak, kar ga bo stalo mnogo truda in denarja. Kenguruji, nosorogi, zebre, tigri itd. so že došli. Pred par dnevi je odšel na gore najboljši štepanjski lovec, da ujame zlatoroga. Kakor je včeraj brzojavil, ga je že izsledil in ga do nedelje gotovo privede. Tudi se otvori v nedeljo novi štepanjski muzej, v katerem bodo tvorile poseben oddelek znane „turške glave“. Da, še celo handžari, s katerimi so Turki rezali kristjanom glave, bodo raz-

stavljeni v muzeju; našli so jih pred kratkim pri kopanju prekopa. Ženske bo morda zanimala domača apoteka. Razume se, da se bodo plesaželjni lahko zavrteli na velikem plesišču. Ker pa je izključeno, da bi mogla neprestano igrati ena godba, bodo svirali tudi tamburaši N. D. O. Po paviljonih bodo prodajala brhka štepanjska dekleta cvetlice, slaščice itd. Veselica bo nudila posetnikom dosti zabave.

„Ljudovlada Cirilmetodarije“. Ali smo res že tako daleč prišli? Neke tajna zarota, najbrž zopet „veleizdajniki“, katerim pa ne bode moč tako lahko do živega, nameravajo dne 24. julija t. l. neko malo provinco na Pivki proglasiti za „Ljudovlado Cirilmetodarije“. Tu imaš — take gorostasnosti se vrše pred očmi oblastev, a nihče se ne zgane. Zarotniki se javno shajajo, so kar najtesnejše organizirani ter nabirajo pristaše po vaseh Orehek, Prestranek, Grobišče, Rakitnik, Matenja vas in Žeje. Denar za novo republiko se že kuje. Načrt, kateri se izvede dne 24. julija je že star. Že leta 1853. se je izvršilo namreč prvo delo za izvedbo te vstaje, napravil se je trden kamenit vhod v to deželico, katero se namerava podjarmiti in nekaj let pozneje se je zasadil okoli borov gozd. Od treh strani gozd, od črte kamenita trdnjava — res nepremagljiva točka. Več za danes nisem mogel izvedeti od zarotnikov, samo še toliko, da bode omenjeni dan ne samo cela Pivka, temveč še daleč ven, izven mej Notranjske — vse po koncu. Saj pa je res nečuvno!

„Tabor narodnega delavstva“ je naslov veliki ljudski veselici N. D. O., ki se vrši v nedeljo, 26. t. m. na obširnem vrtu in dvorišču restavracije pri „Novem svetu“. N. D. O. hoče na „Taboru“ zbrati vse, kar narodno čuti; vsak, ki mu je slovensko delavstvo pri srcu, gotovo prihiti na „Tabor“, da se zopet enkrat v družbi s slovenskim delavcem navduši za nadaljno narodno delovanje! Zato upamo, da bi bilo povsem odveč vsako osebno vabljenje na „Tabor“, ker smo prepričani, da se vsak, kdor je pravi narodnjak, čuti vabljenega in se tudi gotovo udeleži „Taborja“ ali velike ljudske veselice N. D. O. dne 26. t. m. pri „Novem svetu“.

Za brate Srbe.

Gosp. N. Novaković, veletržec v Ljubljani, blagajnik pomožnega odbora za ponesrečene brate Srbe po povodnji, je prejel naslednje prispevke: dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju 10 K, Anton Bizjak, magistratni sluga, nabral pri svojih tovariših K 640. Učiteljstvo II. mestne deške ljudske šole v Ljubljani je darovalo: Alojzij Kecejl 2 K, Avgust Pirč 1 K, Ivan Smrekar 2 K, Josip Cepuder 1 K, Avgust Waschke 2 K, Danica Kališ 2 K, Josip Bezlaj 1 K, Anton Arko 1 K, Adolf Sadar 1 K, Matija Jančič 1 K, Janko Likar 2 K, Janko Nep. Jeglič 1 K. (Skupaj 17 K.) Dr. Dimnik, Ljubljana, 2 K, dr. Emil Stare, Ljubljana, 2 K, prof. A. Virbnik, 2 K, dr. J. Žmavc, Ljubljana, 2 K, dr. Albin Smola, Ljubljana, 2 K, Neimenovani, Kranj, 6 K.

Požar na Reki.

(Poročilo našega posebnega poročevalca.)

Kakor sem že na kratko brzojavno sinoči poročal, je pričelo okrog 8. ure zvečer nenadoma goreti v papirnici tvrdke Schmith & Meynier na Sušaku. Ogenj je bil tak velikanski, da se je nam, ki smo ga opazovali v Opatiji, zdelo, kakor da gori celo ozadje Reke. Hotel sem iti takoj tja, pa ker niso v tem času več vozili parnikov med Opatijo in Reko, mi je bilo to nemogoče. Zato se nam je nudil tem veličastnejši prizor od daljave — iz Opatije pri pogledu na ta plamen. Odšel sem danes na mesto nesreče in o njej dobil sledeče informacije:

Goreti je pričelo nenadoma, okrog 8. ure zvečer v enem skladišču papirnice, kjer so bile skladovalnice papirja in cunj nagromadene. Vzrok ognju je neznan. Ogenj se je takoj z vso silo oprijel teh gorljivih snovi in pretvoril vso skladišče v gorečo maso.

S silnim prasketanjem se je pričelo rušiti poslopje in upati je bilo, da bo ogenj s tem lokalizovan spričo velikanskim množinam vode, ki so jo brizgali neutrudljivi ognjeglasci iz Reke in Sušaka. A ogenj se je oprijel še tudi drugege skladišča, ki je bilo v neposredni bližini prvega in ga ravno tako popolnoma upepelil.

Ko so ognjeglasci uvideli, da ne morejo rešiti skladišč pred požarom, so se omejili na druga bližnja poslopja in jih čuvali pred uničenjem. In to se jim je tudi posrečilo. Besni element se je za enkrat zadovoljil le s tema dvema skladiščema. Kakor sem izvedel, je to v kratkem času že četrti požar v tej papirnici.

Včerajšnja škoda znaša okrog 250.000 K, a je bila tvrdka toliko zavarovana, da ne bo trpela škode.

Požar je trajal skoro do 4. ure zjutraj. Na lico mestu se je zbrala velikanska množica ljudi, in vendar, ko sem danes vprašal na Reki nekega policaja, če je res sinoči pogorela papirnica oziroma skladišče, je rekel, da mu ni o požaru ničesar znanega. Bil je menda edini tujec v Jeruzalem...

Naroden škandal

(Dalje.)

Lani je „Mestna hranilnica“ razpisala službo ravnatelja ter je s tem zadostila želji, ki so jo izrazili volilci na javnem shodu v „Mestnem domu“. Služba je bila res razpisana, oglasilo se je več izvršnih prosilcev, a službe ni dobil nobeden. Svetek pa je baje intrigiral v svojo korist in če tudi ni intrigiral, faktum je, da je on službo dobil. Resno vprašamo: Kateri zavod si sme dovoljevati take... mило rečeno, burke? Ali ni v stranki dovolj takih mož, ki bi znali nekoliko resneje postopati v takih resnih, odločilnih zadevah? Ako bo služba zopet razpisana, kdo se bo zanjo potegoval, če se po vzgledu Svetek že naprej ve, da se služba sploh ne odda drugemu kot onemu, ki so ga gotove „nevidne moči“ že naprej določile! Ako je zavod spoznal za potrebno, da se je služba ravnatelja ustanovila, bi se moralo pač tudi skrbeti, da se na to mesto pokliče mož, ki bi bil prvi sposoben za tako službo, drugič pa, ki bi jo tudi res opravljal, ne pa da bi celo popoldne sedel v „Narodnem domu“ in tam uradni čas prekvartal. Če ima g. Svetek tako veselje do kvartanja, mi mu ga privoščimo. Ampak za to pa ne bi smele trpeti uradne dolžnosti Svetka kot ravnatelja takega važnega denarnega zavoda. Ne vemo sicer ali in kako ima on predpisane svoje uradne ure, sodimo pa lahko, da če mora uradništvo točno držati ure, napravi to na javnost čuden utis, ako ravnatelj kot vrhovni uradnik sedi tisti čas v „Narodnem domu“ pri svojih kartah. Mi tudi popolnoma uvažujemo, če je človek že enkrat v taki starosti, če ima že 40 let državne službe na svojem hrbtu, da je opravičen, da si tako zabavo privoščiti. Vendar od ravnatelja „Mestne hranilnice“ bi smeli pričakovati, da si take zabave razdeli na čas, primeren službenim dolžnostim.

Pa na vse zadnje bi bila to vse še malenkost. Kjer ima ravnatelj denarnega zavoda tako vestno in marljivo uradništvo za seboj, kakor se sme z njim ponašati ravno Mestna hranilnica. Končno ne pridi toliko v poštev, ako ravnatelj popoldanske uradne ure prekvartal, ali jih uradno izpolni.

Je pa neki drugi važnejši moment, ki ga je napredna stranka z imenovanjem v osebi Svetka popolnoma prezrla. Stranka je namreč pozabila, da je z g. Svetkom postavila na čelo svojega glavnega denarnega zavoda bivšega finančnega uradnika. Finančni uradnik je lahko najboljši človek, ampak on je in ostane le vendar finančni uradnik, če tudi je vpokojen. Ulagatelj pa pri najboljši volji financarju ne more zaupati. Mi smo meščani in davkoplačevalci in vestno napovedujemo svoje skromne dohodke; če imamo kaj prihranka, ga tudi radi nesemo v hranilnico, ampak jako neradi pa zaupamo ravnatelju, bivšemu finančnemu uradniku, posebno če ga vidimo, da ima še vedno zveze z davčno administracijo. Kdo nam je porok, da se tam vse po resnici pove! Je sicer res, da hranilnica varuje uradno tajnost, da nič ne pove, kar ne sme povedati, ampak kakor rečeno, do ravnatelja kot bivšega finančnega uradnika ne moremo imeti tistega popolnega zaupanja, kakor bi ga imeli, če bi g. Svetek ne bil, kar je bil.

(Dalje.)

Obrambni glasnik.

Za veliko Ciril-Methodovo veselico dne 3. julija v Ljubljani se kaže hvalevredno tekmovanje med podružnicami, pa tudi med mnogobrojnimi prijateljicami družbe. Za sodelovanje se je prijaviло že toliko skupin, da je ves veselični prostor oddan šotorom. Veselični odsek prosi torej vse podružnice in prijateljice, ki bi rade imele lastne šotore, naj mesto stroškov za šotore nabirajo v svojem okraju darove ter prinesejo seboj jubilejni dar družbi. Vse cenjene dame, ki imajo blago voljo za sodelovanje se pri prihodu v Ljubljano pridele obstoječim šotorom, kamor same žele! Obleka poljubna, izprehodna. Narodne noše dobro došle! Vse prijateljice in vsi prijatelji družbe pa so naprošeni, naj agitirajo v svojih okrajih za čim večjo udeležbo. Dne 3. julija je narodni praznik vseh Slovencev, skrbrimo, da nastopimo v imponujočem številu!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Iz državnega zbora.

Dunaj, 16. junija. Današnja seja proračunske razprave v drugi točki proračuna je bila ravnokar (ob pol 12. uri ponoči) končana. Glasovanje se vrši jutri. Zbornica je slabo obiskana. Na polju „šola in pravosodje“ je najobsežnejša debata. Glavni del zavzema vprašanje italijanske pravne fakultete. To vprašanje in njega rešitev zanima vse politične in narodnostne stranke v enaki meri. Kot prvi je govoril Slovenec

dr. Korošec, ki je uvodoma svojega govora izrekel obžalovanje nad včerajšnjim napadom na bosanskega deželnega šefa barona Varesanina. V nadaljnjem govoru je izrekel upanje, da bo mogoče v kratkem vsem Jugoslovanom v Avstro-Ogrski uravnati svoje zadeve v skupnem zastopstvu. V nadaljnjem svojem govoru se peča z italijanskim vseučiliškim vprašanjem in dokazuje upravičenost postopanja Slovencev v tej zadevi. To stališče je popolnoma upravičeno. Protestira v imenu Slovencev, da bi se pri tem vprašanju vmešavala Italija v avstrijske notranjepolitične zadeve in opozarja, da bi bili Slovenci ravno tako upravičeni se vmešavati v italijanska notranja politična vprašanja, ker je na Furlanskem 45.000 popolnoma brezpravnih Slovencev. — Med nadaljnjo debato pride do burnih prizorov. Rusinski poslanec Starzinsky govori namreč o razmerah v Bukovini in Galiciji in ostro napada justičnega in naučnega ministra, češ, da uprava naravnost izživajoče zapostavlja Rusine. Med njegovim govorom se nakrat začuj glasen klic: „Naučni minister je podla duša!“ Konstatira se nato, da je te besede zaklical rusinski poslanec Budzinsonski. Podpredsednik ga zove radi tega k redu. Budzinsonski zakliče vnovič: „In vendar ostane kljub temu naučni minister še vedno podla duša!“ Podpredsednik mu radi tega vnovič da ukor. Rusinski poslanci k tem klicem demonstrativno ploskajo.

Imenovanje.

Dunaj, 16. junija. Cesar je podelil deželnosodnemu svetniku in predstojniku sodišča v Krškem g. Juvančiču naslov in značaj višjesodnega svetnika.

Atentat na bosanskega deželnega šefa Varesanina.

Sarajevo, 16. junija. Podpredsednik Šole je izrekel v današnji seji deželnega zbora obžalovanje radi včerajšnjega napada na deželnega šefa barona Varesanina, ki ga obsoja cel narod.

Sarajevo, 16. junija. „Hrvatski dnevnik“, glasilo nadškofa Stadlerja je o priliki atentata na barona Varesanina izdal posebno izdajo in pisal o Srbih v taki obliki in tako žaljivo, da so srbski poslanci že sklenili, vložiti v zbornici tozadevno interpelacijo. Srbom so se pridružili tudi Hrvatje Mandičeve skupine; tega niso storili, ter je predsednik katoliških Hrvatov Vancaš obljubil, da bo izrekel javno svoje obžalovanje nad načinom, kako piše o tej zadevi „Hrvatski dnevnik“. (Op. uredništva: Pravi pobratim slovenskega lista iz turške tiskarne, ki sliši na ime „Slovenca“ je torej „Hrvatski dnevnik“.)

Sarajevo, 16. junija. Policija neumorno poizveduje za morebitnimi sokrivci napadalca Žerajčiča. Dosedaj sta bila aretirana neki Maljevič in neki Pijevović. Pri hišni preiskavi se ni našlo nič sumljivega.

Zagreb, 16. junija. Glede napadalca Bogdana Žerajčiča se poroča, da je študiral najprvo na Dunaju in pozneje v Zagrebu pravo. Bil je vedno sam za se in se posebno pečal z rusko anarhistično literaturo.

Dunaj, 16. junija. V tukajšnjih jugoslovanskih krogih se pisanje „Hrvatskega dnevnika“ najstrožje obsoja. Napredni Slovenci nameravajo skupno in solidarno v tej zadevi nastopiti proti nadškofu dr. Stadlerju in njegovemu „Leibjournalu Hrvatskemu dnevniku“. Nek odlični hrvatski poslanec se je izrazil nasproti dopisniku zagrebškega „Obzora“ sledeče: Hrvatje so stali ob priliki veleizdajniške gonje proti Srbom, torej v veliko bolj nevarnem položaju solidarno na strani Srbov. Zato morajo tudi v tej zadevi najodločnejše nastopiti proti poballnski in podli plisavi „Hrvatskega dnevnika“ in proti poballnskemu, podlemu in naravnost ostudnemu poskusu nadškofa Stadlerja, ta atentat nartiti celemu srbskemu narodu.

Ogrski ministri na Dunaju.

Budimpešta, 16. junija. Finančni minister Lukasz odpotuje jutri na Dunaj. Najbrže bo obenem z ministrskim predsednikom grofom Khuen-Hedervaryjem v soboto sprejet od cesarja v avdienci.

Ogrski ministrski svet.

Budimpešta, 16. junija. Jutri opoldne se snide ministrski svet.

Khuen-Hedervary odlikovan.

Budimpešta, 16. junija. Ministrski predsednik grof Khuen-Hedervary bo te dni odlikovan. Podeli se mu veliki križec reda sv. Štefana. — (Op. uredništva: Najbrže za njegova nasilstva pri zadnjih volitvah.)

Kretsko vprašanje.

London, 16. junija. Med razpravo v spodnji zbornici se je oglasil k besedi tudi Gray, ki je glede kretskega vprašanja med drugim izjavjal sledeče: Bilo bi naravnost nerazumljivo od Krečanov, ako bi šli s svojimi zahtevami tako daleč, da bi bil radi tega kaljen mir v orijentu odnosno na Bal-

kanu in bi prišlo radi tega celo do vojne. Angleška vlada nikakor ne bo glasovala za to, da se že sedaj kretsko vprašanje definitivno reši. Na vsak način bo treba o tem vprašanju obravnavati z vsemi šestimi velesilami, ker se morata k temu vprašanju na vsak način pritegniti tudi Nemčija in Avstro-Ogrska, ker bi se drugače zatrjevalo, da Grška prav lahko anektira Kreto. Angleška ne mara na noben način omejiti turške suverenitete na Kreti. Dodatno k tem izvajanjem se je pečal tudi z znanim Roosewellovim govorom glede angleške politike v Egiptu.

Carigrad, 16. junija. V mladoturških krogih se je sprejela Grayeva izjava v angleški spodnji zbornici z zadovoljstvom v vednost.

Srbski naučni minister v ogrskem zdravilišču.

Budimpešta, 16. junija. Srbski naučni minister Žujović je dospel v kopališče Pistyan v kuro.

Nemški cesar zopet obolel.

Berlin, 16. junija. Cesar Viljem je zopet obolel. Na desnem kolenu se mu je namreč spustila kri. Vsled tega se cesar ne more udeležiti že napovedanega potovanja v Hamburg in Hannover.

Postdam, 16. junija. Cesar Viljem si je nakopal bolezen v kolenu pri zjutranjem jahanju. Splošno stanje cesarjevega zdravja je neizpremenjeno, temperatura telesa je neizpremenjena in tudi bolečin ne čuti.

Spomnajte se družbe sv. Cirila in Metoda!

Mali oglasi.

Beseda 5 vln. — Za one, ki iščejo službe 4 vln. — Najmanjši znesek 50 vln. — Za informacije se plača 10 vln. — Pismenim vprašanjem je priložiti znakmo. — Pri malih oglaših ni nič popusta. — Zaključek malih oglasov ob 6. uri svečer.

Četrtošole isče primerne pisarniške službe. Ponudbe pod „Četrtošolec“ na inseratni biro „Jutra“. 67/5-3

Za triletnega dečka iščem oskrbe v pošteni družini. Ponudbe pod „Deček“ na upravništvo „Jutra“. 69/4-2

Kupi se dobro ohranjen glasovir. Ponudbe pod „glasovir“ na inseratni biro „Jutra“. 73/3-2

Sprejme se dober, trezen in vesten urarski pomočnik takoj v trajno službo z dobro plačo, kakor tudi učence poštenih staršev z dobro šolsko izobrazbo pri Ferdo Motnikarju, urarju in zlatarju v Zagorju ob Savi. 74/2-1

KORESPONDENCA.

Mlad intelligenten gospod se želi tem potom seznaniti s 17 do 20 let staro gospico iz boljše premožnejše rodbine. Resni odgovori z sliko (katera se vrne) pod „zaroka“ na upravništvo „Jutra“ do 18. t. m. Tajnost zajamčena! 65/3-3

Edini

zasebni slovenski zavod te vrste je

I. slov. zasebni trgovski tečaj v Ljubljani,

Turjaški trg šte. 4.

Iz letošnjega letnika je prostih še samo 10 zelo spretnih gojenk.

Tapetnik D. Puc

Ljubljana, Marije Terezije c. 16

se priporoča za vsa dekoracijska in tapetniška dela. Divani, otomani, modroci se izdelujejo po najnižji ceni.

Različna sobna oprava se takoj po nizki ceni proda.

Natančno se poizve pri

Fr. Igljču

- trgovcu na Mestnem trgu šte. 11. -

? I ?
I K O
? O ?

„Narodna kavarna“

Fran Krapeš.

104-5

Odda se v najem prostor

za trgovino ali kako delavnico. Poizve se v Spod. Šiški št. 79.

Največja zaloga čevljev domačega izdelka.

I. KEBER,

Ljubljana, Stari trg šte. 9.

Na debelo in na drobno. Najnižje cene. Vzorca na zahtevanje.

Franjo Parkelj

lastnik reklamnega in plakaterskega podjetja.

Snaženje stanovanj in okenj.

Izvršuje vse v to stroko spadajoče dela in po točno zmernih cenah.

Ceniki zastoj in poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znakmo „UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana

Dejničar in zastopnik švicarskih tovarn „Union“ v Bielu in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti.

8/10-1

Suhi in svetli prostori za skladišča in delavnice kakor tudi kleti se oddajo v Wolfovi ulici 12. Prostorno dvorišče je na razpolago.

Več se izve ravnotam v I. nadstropju.

Vsak dan svež

sladoled

v kavarni, slaščičarni in pekarni

J. Zalaznik

Stari trg šte. 21. 40-2

Lepa nova

prodajalna

Z vso opravo se odda takoj v najem.

Prodajalna je oddaljena 15 minut od Novega mesta in komaj eno minuto od tam kjer se bo gradila nova železnica. Več se poižve pri Mariji Kalinger na Drski pošta Novo mesto.

Zaradi prenovitve kavarne prodajo se poceni razni biljardi, lestenci za plin, velika ogledala

itd. itd.

Vpraša se v kavarni „Evropa“ v Ljubljani.

Ivan Soklič

v Ljubljani

Pod Trančo šte. 2

prilporeča cenj. občinstvu svojo veliko in bogato zalogo 12-7

klobukov, slamnikov, čepic, peres itd.

vse po najnižjih cenah.

A. PERSCHE

Ljubljana,

Pred škofijo št. 21.

prilporeča

veliko zalogo

raznih nakitov, perilo za gospode in dame, specialitete zavratnic in nogavic; steznik „Directoire“ P. D.

Več predmetov ženske konfekcije, obleke za gospode ter slamnike in panama klobuke

60% ceneje

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Za kopalno sezono

prilporeča obleke, plašče, frotir, rjuhe in brisače, čevlje, avbe, klobuke, plavalne hlače in vse druge potrebščine

modna trgovina P. MAGDIČ Ljubljana, nasproti glavne pošte.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

26-2 prilporeča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: I salni stroji „ADLER“ :

Ljubljana, Florijanska ulica 33.

Najboljša pristna dolenska, istrska in štajerska vina ter vedno sveže pivo.

Dobra domača kuhinja. — Točna postrežba.

13-2 Zmerne cene.

Za obilni obisk se prilporeča

Rudolf in Minka Kovač.

Gostilna

pri

„DACHSU“

: Poštne hranilnice št. 49.086.	: Telefon šte. 135.
: Giro račun Avstro-ogrške banke.	: Število zadrudnih članov čez 600.
: Stanje hranil. vlog sklepom 1909	: Varnostni zakladi sklepom 1909
: K 3,700.000.	: K 160.000.

GLAVNA POSOJILNICA

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Pisarna: Kongresni trg 15, Souvanova hiša, Ljubljana

sprejema in izplačuje hranilne vloge in jih

obrestuje po 4³/₄% od dne vlozbe do dne vzdige brez odbitka rentnega davka.

Uradne ure od 8.—12. dopoldne in od 3.—6. popoldne.

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo. Na razpolago so domači hranilniki.

Velikansko izber pomladnih in letnih oblačil

prilporeča tvrdka

A. KUNC, Ljubljana

Dvorni trg šte. 3.

Najnižje stalne cene.

Spedicijsko podjetje JOS. ŠKERLJ, Ljubljana Bavarski dvor.

Ustanovljeno leta 1908.

Član dunajskih in berolinskih prevoznikov pohištva. — Sprejema vse v spedicijo spadajoče prevoznine iz vseh in v vse kraje, po najnižjih tarifih. — Prevaža pohištvo v novih, patentovanih pohištvenih vozeh na vse kraje, tudi v inozemstvo. — Sprejema na zalogo razno blago, pohištvo itd. Krasna, suha in čista skladišča so na razpolago. — Nabiralni promet Dunaj-Ljubljana in obratno zastopam v vseh večjih mestih. — Moj zastopnik na Dunaju je Karl Lawi, Dunaj I. Schulhof 6.

Delniška glavica:

K 3,000.000.

301-46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rezervni fond:

K 400.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4¹/₂%.